

Mina de can Badia

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Montmany
Emplaçament	En el camí d'accés a can Badia, en una torrentera que queda a l'esquerra.

Coordenades:

Latitud:	41.7008
Longitud:	2.24901
UTM Est (X):	437514
UTM Nord (Y):	4616830

Classificació

Número de fitxa	08134-75
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Modern Contemporani
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 006A00001
Autoria de la fitxa	Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa:	dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Obertura semi-excavada al terreny natural. Es tracta d'una boca oberta amb volta de canó i parcialment construïda en pedra lligada amb morter de calç. Aquesta està situada abans d'arribar a Can Badia, sota el torrent que passa davant de la casa, i just al peu del camí. En aquest punt també es documenta una bassa o

dipòsit per estancar aigua. Presenta una coberta de punt rodó, i just a la boca es pot observar la roca retallada en forma de galeria baixa. No s'ha entrat a la mina, ni s'ha accedit fins al fons i per tant se'n desconeix la profunditat.

Història

L'aprofitament dels recursos hidràulics, ja sigui en forma de pou o de mina per a l'obtenció i aprofitament de l'aigua, es documenten a Figaró-Montmany des d'època medieval. Tot i que els primers documents fan referència a uns usos més específics centrats en els molins, sèquies i recs; es factible pensar que l'abastiment de caire més subsistencial es faria a base de pous i mines. La particularitat del terreny del municipi també facilita aquesta pràctica, ja que la presència d'abundants torrents i rieres fa que el punt d'abastiment es focalitzi en aquestes formacions naturals. La proximitat al mas Badia i Traver va pensar en una relació directe entre aquestes estructures. Tot i que la documentació d'aquests masos es força parca, aquesta s'ha de relacionar amb el veïnat de Faramelles, que va sorgir al voltant del mas Boget i que responia a les condicions demogràfiques i l'auge migratori del segle XVII. Per tant no seria estrany que l'aprofitament de l'aigua, ja fos en forma de mina o no, fos present des d'època moderna, si no amb anterioritat. Per les evidències arquitectòniques conservades i el seu estat de conservació aquesta mina va ser i és utilitzada en època contemporània, tot i que ara de forma més esporàdica.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

